

steren faa oversee, at der ingen Anledning vilde være til at give Understøttelse i saadanne Tilfælde? Her er ingen Anledning til at bevilge Understøttelse, fordi det ikke ligger indenfor det Omraade, hvormed vi her have at gjøre; men der er fuld Anledning dertil, naar vi først have betraaet denne Veit.

Fischer: Jeg kan ikke unblabe at henlede Opmærksomheden paa, at der er særlige Omstændigheder tilstede med Hensyn til den Embedsmand under Geheimearchivet, i hvis Pension der er foreslaaet en Forhøielse af 200 Rd. Det vil jo nemlig være Mange af de ærede Herrer bekendt, at han var i en selvstændigere Stilling i 1848, idet han nemlig da forestod et særlig oprettet Institut og havde der den Gage, med hvilken han gik over i Geheimearchivet. Dette Institut blev indbraget, han kom altsaa ud af den Stilling, hvori han dengang befandt sig, og indfattes noget hensynsløst, troer jeg, man maa sige, i Geheimearchivet som extraordinair Arbejder der. Da han traadte derind, havde han ikke faa Betænkkeligheder ved at overtage denne nye Stilling, og navnlig maatte jo det Hensyn gjøre sig gjældende hos ham, at hvis han nægtede at modtage den, vilde han efter de tidligere Regler have faaet sin fulde Gage i Pension, men han traadte alligevel ind i Geheimearchivet, fordi der dengang gaves ham en Udsigt til, at hans Stilling skulde blive lige med andre bestemte Personers Stilling i Geheimearchivet.

Han har nu henstaaet der siden 1848 uden nogen Forøgelse i Gage. Siden den Tid er imidlertid en Gageforhøielse indtraadt for dem, med hvem han ventede at blive stillet lige, og nu forekommer det mig altsaa, at Billighed taler for, at man, om end hans Stilling ligger udenfor de normerede, vil tage de særegne Omstændigheder i Betragtning, der ere forbundne med den. Jeg skal derfor henstille til den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther), om han ikke i Betragtning af de særlige Forhold kunde finde Anledning til at tage sit Forslag tilbage. Jeg troer nemlig, at Billighed i høi Grad taler for, at det af Regjeringen foreslaaede Tillæg bevilges ham.

Winther: Efterat jeg havde stillet dette Endringsforslag under Nr. 2, er det blevet mig meddeelt, at der skulde finde saadanne særlige Forhold Sted som de, der nu bleve omtalte af den ærede sidste Taler. Det var mig ikke bekendt, da jeg stillede Forslaget, thi dersom det havde været det, vilde jeg ikke have stillet det, og da jeg nu har hørt det, som jeg privat har erfaret, bekræftet offentlig, skal jeg efterkomme Opfordringen og tage dette Endringsforslag tilbage, idet jeg antager, at Manden, efter hvad der er passeret, maa have haft Anledning til at vente nogen Forbedring i sin Stilling. Jeg kan iøvrigt ikke indrømme, at det er nogen afgjort Sag, at han, hvis han var afgaaet i 1848, vilde have faaet hele sin Gage i Pension. Det troer jeg idetmindste er et omvistet Spørgsmaal, saaat det altsaa ikke er dette Hensyn, der er det afgjørende for mig til at tage Forslaget tilbage, men derimod den anden Omstændighed.

Der er et Spørgsmaal, som jeg vil rette til den høitærede Minister. Det er med Hensyn til, at der er en Forøgelse af 2,000 Rd. paa Contoen under det kongelige Bibliothek til Anskaffelse og Indbinding af Bøger; med Hensyn dertil vil jeg spørge, om det virkelig skulde være hensigtsmæssigt, at man allerede nu begyndte at indkjøbe Bøger af den slaviske Litteratur. Der staaer i de med Finansloven følgende Oplysninger Sp. 363—364, at der nu gjøres Fordringer paa Anskaffelser i Sprog, i hvilke forhen ikke en eneste ny Bog kjøbtes, saasom Russisk, Polsk, Ungarsk, Bøhmisk. Jeg troer, at Forholdene for Tiden her ere saaledes, at det er meget Faa, der beskæftige sig med den slaviske Litteratur. Vi have jo for kort Tid siden faaet ansat en Docent i disse Sprog, og det forekommer mig derfor, at det maatte være hensigtsmæssigere, at man indtil videre lod det blive, som det er, ved det kongelige Bibliothek og ikke søgte at grunde en ny Række af Litteraturer i denne Bogsamling, men derimod lod Universitetsbibliotheket gjøre de Anskaffelser, der for Tiden kunne være nødvendige. Det er blot en Henstilling til den høitærede Minister, om han, naar han skulde finde, at der var Noget deri, vilde tage Hensyn dertil og i den Henseende træffe nogle Forholdsregler.